

ՇԱՐԱԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ԳԻՆԸ:

Տարեկան գինն է 7 օսորի (փոստի ծախսով): Օտարաբաղաճացի բաժնի որդեկրը պիտի դիմեն այս հասցեով. Bz Typhlisa. Bz P...
Փիֆիստու կարելի է ստորագրել լինաբաղաճացու մէջ (Օրմուտու տուն) և Իվանովի ընթերցարանումը:

ՄԵՏԱԿ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ:

Մասնաօր յայտարարութիւն տակ տողը պիտի վճարէ 10 հասարակ տարի համար 1 կողմի արձաթ: Յայտարարութիւնները տպուածն չպէրէն, Ռուսերէն, Վրացերէն, Տրանսկարէն, Գերմաներէն և Քուրդերէն:

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՇԱՐԱԲԱՐՈՒԹԵՐԹ

ԱՌՍՁԻՆ ՏԱՐԻ

ԲՈՎԱՆԳՎԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ընտանիք և ժառանգութիւն: Ներքին տեսութիւն: Օտար ըզուներ և մեր առևտուր: Նամակ Ազուխից: Նամակ Ալեքսանդրապոլից: Ներքին լուրեր: Արտաքին տեսութիւն: Գերմանիա: Նամակ Պարսկաստանից: Յառաջ լուրեր: Առևտրական: Յայտարարութիւններ: Բնական իրական: Կանոնադրութիւն:

ԸՆՏԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Մանկութեան ժամանակ կարգացած զբոսը անջնջելի սպաւորութիւն են թողնում մնացած կեանքի ամբողջ ընթացքի վերա: Բայց ամենից խոր և անջնջելի տպաւորութիւն է թողնում երեխայի թարմ ուղեղի վերա մի տեսակ ընթերցանութիւն, այն է երեւելի մարդիկներին կենսագրութիւնները:

Վերառնենք թէ հին թէ միջին դարերը, թէ նոր ժամանակները, վերառնենք աղքատ կամ հարուստ դաս, վերառնենք այս ինչ կամ այն ինչ ազգութիւն, ամեն տեղ մի է նոյն երեւոյթին կ'պատահենք, ընդունանակ, տաղանդաւոր, հոնորաբեր կրթական անհատներ է լինում ընտանիքին:

Նշանաւոր ընդունակութեան տէր երեւեալն, ձգտելով դէպի անհատական զարգացումը, կամայ ակամայ ստիպւած է լինում շեղվել ընդունակած ճանապարհից, իր անանձնական յատկութիւններին լուծուի տալու համար, իսկ ընտանիքը ամեն ժամանակ, ամեն տեղ և ամեն ազգութեան մէջ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԿԱՆԱՆՑ ԱՋԱՏՈՒԹԻՒՆ

I

Կանացի սեռի սկզբնական կրթութեան պահանջը Եւրոպայի քաղաքակրթ շրջանին, նաև ամէն զիւղացու կեանքի անհրաժեշտ պայմաններից մէկն է: Սրա պայտջոյն են այն բազմաթիւ զբոսըները, ուր երկու սեռն գրեթէ նոյն ուղղութիւնով տարրական կրթութիւն և ուսումն են ստանում: Ամէն վերջի շատ հասկացող մարդ վիպագրում է և աշխատում իր աղջկան բացի դրել կարգալ և հաշիւ սովորացնել նմանապէս և զիտութիւններին, զեղեցիկ արվեստների սկզբունքը անանդն մէջ և կերպար սեփեւ մէջ վարժ լինել, այլ ինքը մտաւորապէս աւելի զարգացած լինելով՝ նոյնը պահանջում է և կնոջից: Իսկ կնոջ յառաջադիմութեան չափից այն տարրական զարգացման սահմանը ընտելնջ անհրաժեշտ նորա մտաւոր զարգացմանը կատարելով ազատութիւն և միջոց տալով՝ դեռ այն ընդհանրութիւնը չէ գտել, որ պէտք էր, որ Ամերիկայի մէջ միայն տեսնուեմք: Ամենից կենց մտաւոր և զործնական ազատ զարգացման միջոց ունենալով, կեանքի մէջ ամենատեսակ պատճառներ վարելու պատրաստութիւն և երաւունք ունի, այն պաշտօնները որոնք դեռ Եւրոպայի մէջ միայն աղամարդերին մատչելի են: Եւրոպայի մէջ միայն Չվիցերլանդի փերդիկ երկրի Յիւրիկ կանտոնն (նահանգն) է որ կնոջ անկախութեան և տղամարդերի հաւասար դրութեան

միշտ ներկայացնում է անշարժութեան սկիզբը, ուստի հասկանալի է որ հէնց ըսկզբից պիտի յայտնվի պատերազմ երկու հակառակ ոյժերի մէջ. մի կողմ նշանաւոր, կարգից դուրս ընդունակ բնաւորութիւնը, միւս կողմ դարերի անհրաժեշտ օրինացած ընտանիքի նահապետական, սուրբ անշարժութիւնը: Մի կողմ շարժում միւս կողմ անշարժութիւն:

Եթէ ուշադրութեամբ հետեւենք երեւելի կամ նշանաւոր մարդիկներին կենսագրութեանը, մենք կ'համոզվենք, որ ոչ ոք այնքան զգուարութեամբ ճանաչելի չէ եղել երեխայի նշանաւոր յատկութիւնները, որքան սեպհական ընտանիքը: Ո՛վ է զլիսաւորապէս հալածել երեխայի առանձնական արտայայտութիւնները, ընտանիքը, ո՛վ է բանադատել նորա ձգտումները, ճաշակը, ընդունակութիւնները, ընտանիքը, ո՛վ է արդիւք դրել նորա ազատ զարգացման, ընտանիքը:

Համետ հասարակական նշանակութիւն ունեցող ծնողները, աղքատ մարդիկ, ասում են իրանց որդուն, յղու ի՞նչ ես որ մեզանից բարձր շրջանին ես ձգտում. եթէ ես կօշկակար եմ, դերձիկ եմ, արուեստաւոր եմ, դու պիտի բաւականանաս այդ դրութեամբ, և ոչ թէ ձգտես քո ծնողներից բարձր վե՛ճակին:...

Հասարակութեան մէջ նշանակութիւն ունեցող ծնողները գիտելով երեխային ասում են նորան, յղու ի՞նչ ես, որ մեզանից անգամ

իրաւունքը ամէնից աւելի բարձրաճայն խօստովանում է և աշխատում Ամերիկայի օրինակին հետեւելով կանացի սեռին այն մտաւոր և գործնական կրթութիւնը տալ, որով նա ընկերական կեանքի մէջ անկախ դրութիւն ընդունել կարողանայ, զարգանայ, և ստրկութիւնից ու անբարոյականութիւնից ազատվի: Կանայք որոնք արուեստի կամ գիտութեան հմտութիւն ունին, որոնք այն միջոցներով իրանց կեանքը ապահովացնել կարող են, նրանք պարագործութեան և անբարոյականութեան դո՛ւ չեն լինի: Կնոջ ներկայ տխուր և ապօրինի վիճակը հասկանալով և Զուլիցերլանդի գաղղիախօս նահանգները, նրա ազատ զարգացման համար Եւրոպայի ամէն ժողովուրդներից աւելի են աշխատում: Ժ՛նէվայի, Նյուշաուի, Լօզանի աղջկանց բայր այն գործնական զարգացմանը որոնք մէջ կանայք կրթվելով, ընդունակ են դաստիարակներ լինելու, տերութեան ծառայութեան մէջ պաշտօններ վարելու, վաճառականութեան գործնականութեան մէջ յառաջանալու, որով նորա մի կողմանէ ստրկական դրութիւնից ազատվում են և միւս կողմանէ մարդկութեան յառաջադիմութեան մշակներ թիւը աւելացնում:

Չվիցերլանդի դաշնակցութեան Յիւրիկ նահանգը, որ այսօր Եւրոպայի մէջ ուսովակալական հասարակագիտութեան միակ ներկայացուցիչն է (1868-ից սկսած), որի ժողովրդական երկսեռ զբոսըները շատ դիտմամբ Եւրոպայի միւս տերութիւնների համար զարգացական յառաջադիմութեան օրինակ են, այս փոքրիկ տերութիւնը որ իր ամբողջ ուշադրութիւնը ձողովրդական դաստիարակութեան վրա ունի դարձրած, որպէս զի մտաւոր

բարձր ես համարում քո անձը. իզուր զբուրելու ես կտորում, մեզանից նշանաւոր չես կարող լինել, ձայնդ կարիր, սուս կաց...
Սկիզբը նոյն է մնում. արգելք, անդորմ արգելք անձնական ազատ զարգացման միջոցով՝ ձգտել անհատական նպատակներին: Ամէն այն մարդիկը, որք որ և է նշանակութեան հասած էին հասարակութեան մէջ, որք մի բանով հուշակցեան, երեւելի կամ նշանաւոր եղան, նորա իրանց զիտաւոր տանջանք, չարաքանք ծնողներից են կրել, իրանց ձգտումներին մէջ զիտաւոր արգելք ընտանիքումն են գտել:

Եւ անհատութեան դէմ այդ հալածանքը, անձնական, ինքնուրոյն զարգացման այդ արգելքը ընտանիքի կողմից, խօսքով չէ եղել միայն, այլ և գործով:
Ընտանիքը պատմութեան ընթացքի ամեն ժամանակին ունեցաւ մի սաստիկ գործիք, մի անյղթեղի գէնք, որով ստրկացնում էր մարդի անկախ, ազատ ուղին, ճնշում էր նորա բնական իրաւունքը ստեղծագործել... այդ սարսափելի գէնքը եղել է և է ժառանգութիւն:

Ժառանգութիւն խօսք տակով, հարկաւոր չէ անպատճառ երեւակայել իրան մեծ հարստութիւն, պալատներ, հասարակական նշանակութիւն: Ո՛չ, ժառանգութիւնը կարող է և փոքրիկ խրճիթ լինել, կամ 25 ու թղթադրամ: Սկիզբը նոյն է. յետքեղ տալիս եմ, ուստի դու պիտի հնազանդես ինձ, ես քեզ լաւութիւն եմ անում, ուստի դու

զարգացումը ընդարձակ և հաստատ հիմն ունենայ սա էր և է դեռ Եւրոպայի մէջ առաջին կառավարութիւնը որ պաշտօնական կերպով կանանց զիտական զարգացման համար իր համալսարանի դռները բաց արաւ: Եւ հաս այսօր Յիւրիկի համալսարանի բազմոցների վրա ինչպէս երկու տասարդ տղամարդիկ, նոյնպէս և կանայք միասին նստած մարդկային հասարակաց հարստութիւնն ու բարիքը գիտութիւնները իրանց սեփականել են աշխատում:

Այսօր պաշտօնական հրատարակութիւններից տեսնում ենք որ 63 կանացի սեռի կանոնաւոր սուղուհիք *) հետեւում են համալսարանական տեսական և գործնական դասերին, լայնելով այն ամէն իրաւունքները, որոնք սո՛հասարակ մի ուսանողին տուած են: Այս 63 ուսուցիչներին 52-ը բժշկական բաժնի մէջ են և 11-ը փիլիսոփայական (այս ինքն պարագում են կամ բնական գիտութիւններով և կամ պատմական մանկավարժական կամ պարզ փիլիսոփայական աւարկաներով): Բացի այս 63 ուսուցիչները, Յիւրիկի բազմարուեստեան զարգացի (Պօլիտեխնիկում) մէջ իր կանոնաւոր աշակերտուհիներ տվորում են երկու ուսու կանայք, **) միւր մեքենագործութիւն միւսը գործնական փիլիսոփայ (տեխնո-

*) Սրանց մեծ մասը Ռուսներ են: 63-ից միայն 10-ը ուրիշ ազգերից են. Գերմանացի, Անգլիացի և Ամերիկացի:
**) Յիւրիկի բազմարուեստեան զարգացի մասնէլ ցանկացողը անշուշտ պէտք է քննութիւն տայ, զիտաւորապէս մտտեմատիկայից և բնական գիտութիւններից: Այս քննութիւնը խիտ է, որով հետեւ քննողների թիւը ամէն սե՛մէսօր (վնջամասական ուսման ընթացք) աւելի շատ է քան թէ նոյն

պիտի ենթարկվես իմ ուղղութեանը, համոզմունքներն, հայեացքներին: X

Ինձ պարտական լինելով քո գոյութեամբ, ինձանից մի պալատ ժառանգելով կամ մի խրճիթ, հինգ միլիոն ստանալով, կամ քսան ուսուրի, դու պիտի քո պարտքը համարես հրաժարվել անձնական հայեացքներից, համոզմունքներից, դու պիտի լինես ինչ որ ես եմ, մտածես ինչպէս ես եմ մտածում, գործես ինչպէս ես եմ գործում: Դու ինձ պարտական լինելով քո նիւթական ապահովութեամբ, պիտի իմ ծուռ ու սխալ կարծիքները ճշմարտութիւն համարես, իսկ քո մտքերը գուցէ նորա ճշմարտութիւն են պաշտպանում անգամ, եթէ ինձ հաւանելի չեն, պիտի սխալ համարես: X

Ահա ժառանգութեան յաւիտենական փիլիսոփայութիւնը: X

Սյր բաւական չէ, նա աւելցնում է յիւստի համոզվես, որ իմ մտքերը լաւ են, անսխալական են, բարոյվին հրաժարվես քո անձնական համոզմունքներից և ենթարկվես ինձ, կամ գոնէ ձեւանաս, որ ինձ հետ համաձայն ես, ինձ կեղծաւորես: X

Ուրեմն երկու կէք. կամ հրաժարվել անհատութեանից, որ մարդի ամենաթանկագին բարոյական դանձ է, կամ կեղծաւոր դառնալ: X

Ահա ժառանգութեան բարոյականութիւնը: X

Հասկանալի է, որ այդպէս վարվելով ընտանիքը պատմական ամբողջ ընթացքում (օրի): Այսուհետեւ բազմարուեստեան զարգացի այս երկու աշակերտուհիները ուրիշ հետեւներ շատ կունենան, չընայեցաւ որ նախապաշարմունքը հասարակ խոչընդոտներ է ձգում նրանց վտանգ, հաստատ և յառաջադիմութեան ընդունակ քայլերին: X

Ամէն նոր գաղափար, նոր գործ՝ միշտ դժուարութեամբ է ընդհանրանում, դժուարութեամբ կատարելութեան հասնում: Այս բնական օրէնք մի է, որից ազատուել չէ կարելի, որովհետեւ մարդս ինչպէս մարմնաւոր նմանապէս և մտաւոր կողմանէ հասնալու, մաշկը կենթարկուած է, և այս դրութեան մէջ նա ընդունակ չէ, նորութեան, նա պատերազմում է սրա դէմ: Բայց եթէ նոր գաղափարը բնական է, պահանջ հասարակական կեանքի, համալսարանական մի ընկերութիւն նրան յաղթել անկարող է, և եթէ պատման որ յաղթի, յաղթութիւնը կարճ ժամանակով է: X

II

Գանի մի օր առաջ մի առժամանակեայ լուր զարգացի մէջ տեղ տալ կարելի է: Գերմանիայի բազմարուեստեան զարգացիները մտնելու համար, այսպէս և համալսարանները, քննութիւն տալու պահանջ չկայ: Ուղիղ չէ այն լուրը որ Յիւրիկի համալսարան մտնող կիւնիկից քննութիւն են պահանջում: Սրանից միայն պահանջում են բարոյական վիպայից, որ կարելի է քաղաքային կամ նահանգական պոլիցայից կամ որ աւելի դիւրին կարող էր լինել, մի քահանայից ստանալ և ներկայացնել այստեղ համալսարանի կառավարութեանը: Ճշմարտ է պրօֆեսորներից շատերը կամ մտնում են կանանց համար բացառութիւն անել և սոցանից գիմնադրական քննութիւն պահանջել, բայց կառավարութիւնը դեռ չէ վճել այս խնդիրը և յոյս կայ որ նա մերժէ պրօֆեսորների պահանջը:

Վերջին հանգամանքը պատճառում է այս կողմերի Հայերի գլխավոր ներուժի շնորհիվ մինչև, երբ նորա ստիպում են լինում, ամեն ձևով իրենց փոքրիկ խրճիթներում տեղ տալ Քուրդ ընտանիքների և նոցա անասուններին: Որք ամենայն բարբարոսութիւն գործ են դնում սպառնալու խեղճ գիւղացւոց ձմեռնային պաշարը:

Քուրդերը կիսախելքի ազգ են: Նոքա թէ և սիւնիտեան մասնատական են, բայց չունեն ոչ զիր և ոչ գրականութիւն, այլ ապրում են ազգային ասանդութիւններով: Աւազակութիւնը, մարդասպանութիւնը, զի միայն մեզք է համարվում նոցա մէջ, այլ գերադասում է որպէս ազնիւ քաջագործութիւն: Մարդի արիւնով իւր թուրը չը ներկան տղամարդը, և յայտնակութեան, կողպուտի անընդունակը, համարվում է ծոյլ և երկնոտ մարդ, որին ոչ մի աղջիկ չէր ցանկանալու իւրեան ամուսին ընտրել:

Առևանգած, այսինքն բռնութեամբ յայտնակած աղջիկը քուրդ տղամարդին վերաբերում է մի առանձին հերոսութիւն, մասնաւոր իւր մի աղջկայի օրիորդը պատկանում էր այլ ցեղին, կամ օտար ազգերի: Արդիւնի բարբարոսական հերոսութեանը զոհվում են ըստ մեծի մասին Հայոց, և Ասորոց աղջիկները:

Արդարև, Քուրդերը քաջ, յանդուգն և կրակոտ ազգ են: Քուրդը անկեղծ հիւրասիրութեամբ պատվում է ամէն մարդու, որ աղից և լինէր նա, երբ նա մտանում էր նորա չարի մէջ, և մարդասիրաբար բաժանում է նորա հետ իւր ազուճացը: Իսկ եթէ հիւրը հանդիպէր նորան չարից հետո, մի ձորի մէջ, նա պատրաստ էր կողպուտել, և մինչև անգամ սպանել նորան, եթէ վերջինը գործ կը դնէր որ և ինչ ընդդիմարութիւն պաշտպանելու իւր կայքը:

Քուրդերի ամէն մի ցեղերը ունին իւրեանց նահապետները, որին խոնարհվում են նոքա ամենայն սրբութեամբ: Այդ նահապետը ընտրողական չէ, նա ծագում է նոյն ցեղի ամենաազնիւ տոհմից, որ ժառանգաբար տիրում էր նոցա վերայ: Այդ նահապետը վճռում է ցեղի մէջ ծագած վեճերը, կը-ուտի միջոցներում առաջնորդում է նորանց, և ստանում է խաչարարածների ամէն մի գերդաստանից, ամէն տարի մի որոշեալ չափով իւրը բուրձ, ոչխար: Այլ և ցեղի աւազակները մասը պիտի հանեն նահապետին իւրեանց կողպուտէն: Նայելով այդ ցեղերի և նոցա նահապետները վերայ եւ միշտ յիշում եմ մեր Հայի ճահապետը և տէրութիւնների սկզբնական կազմակերպութիւնը:

Քուրդերը իւրեանց բնատրութեան և պարագամուտքին համար բնակութեան տեղ են ընտրել Պարսկաստանից և Տաճկաստանի սահմանի գծի այս և այն կողմերը, սկսեալ Բայազէտից մինչև Սուլէյմանի, մին ահազին տարածութիւն: Նոքա, Պարսկաստանից կողպուտելով վաճառականների ամբողջ կարւանները, աւար հարկանելով ոչխարի և տաւարների հօտեր, անցանում են սահմանից, և պատասխարվում են Տաճկաստանում, և նոյնը գործում են ընդհակառակին, այսինքն Տաճկաստանից դէպի Պարսկաստան: Այդպիսի յարաբերութիւնները կրկնվում են ամէն տարի քանիցս անգամ, և երկու տէրութեանց սահմանապահ կառավարիչներն, օգուտ գործելով աւաղակներից, ամենին չեն արգելում նորանց:

Ալի-Ազալի, Օմար-Ազալի, Միրզայ-Ազալի, այդ երեքից ցեղապետները, ասպատակութիւնները հաստատուն փաստեր են ասածներին:

Այդ կողմերի Հայերն, մասամբ լեռնային երկրի քնակիչներ լինելով, և մշտապէս պատերազմելով կենսից գոյութեան համար, իւրեանց քաջութեամբ և կենդանութեամբ գերազանցվում են մինչև այսօր իմ տեսած Հայերից Պարսկաստանում, որը տափակ երկիրներում բնակուելով, բոլորովն ստորկայած են մահմետական սարքի ճնշման ներքոյ:

Հայերը և Հրէաները գիւղաբնակներում պարագամ են մանրավաճառութեամբ և մի քանի արհեստներով, որպիսի են՝ ոսկերչութիւն, հիւսնութիւն, դերձակութիւն, իսկ գիւղաբնակները՝ երկրագործութիւնով և անասնապահութեամբ: Նոքա գիտեն իւրեանց անասունների բուրբից գործել հագուստի բոլոր պիտոյքները, որոցմէ պատրաստում են վերարկուներ (ապալ) չալվարներ, քարախաչներ, դանակաւ տեսակ օճիցներ, կապիտներ և այլն, որը վաճառքի նիւթ են դառնում են: Այդ արհեստը կատարելով է ըստ մեծի մասին կանանց ձեռքով, որք և մանուկ են բուրբից թելեր և գործում են նորան:

Երկիրը սառուտ և լեռնային լինելով, նա չէ արգիւնաբերում ուրիշ բերք, բացի ցորեն և գարի, միայն շատ հարմար է անասնապահութեան: Քուրդերը հասցնում են գեղեցիկ նժդիգներ, որոց մէջ

նշանաւոր է Մանաք և Հազուդ կոչուած ցեղերը արտաբնական ազնիւ արհեստից:

Հաղթակը ունի շատ դիւրօրայք, և մի գիւղաքաղաք Բաշկալէ (գլխավոր բերք) անունով, ուր հաւաքվում են նահանգից և շարժվող մին նը-չանաւոր օրում տօնավաճառ է լինում: Վաճառականութիւնը դեռ չէ փոխել իւր հին նահապետական ձևը. այսինքն նա կատարվում է նիւթերի միմեանց հետ փոխառնութեամբ:

Վաճառականութիւնը կենդանացած է Հայերի և Հրէաների ձեռքում: Նոքա տալիս են Քուրդերին կտաւ, չիւր, աղ, և զանազան հազուստի և ուսելիքները պիտոյքներ և աւտում են նոցանից հում բերքեր, որպիսիք են բուրձ, իւր պանիր, կիտոր, ոչխար և այլն:

Այս կողմերի գիւղաբնակ բուրբովին դուրկ են ուսումնարանից, թէ և նոցանից շատերը գտանվում են այնպիսի վանքերի մօտ, որոց մէջ ապրում էին թուով շատ ծոյլ և աղքի հայը ձրի ուսող միաբանութիւն: Գիւղաբնակներում միայն հանդիպում է մարդ լսանութիւններում, (եթէ նորա տէրը գլխավոր կարգով) լեռնային, որը նստած մի կանոն սաղմոս էին կարդում, կամ այլուրեն էին սերտում:

Մի այլ ազգ այդ կողմերում բացի մեր յիշածները, են Տաճկիները, որքա ըստ մեծի մասին են կառավարութեան պաշտօնակալներ, ատոխանատներ, զինուորներ: Մի քանի երկիրներում, որպիսի են Ուշի, Փար-Գաւառ, Մար-Գաւառ, Տէրութիւնը չունելով մարտկոցներ, զինուորներն հինգ, տասն հոգիներով բաժնուած են լինում Հայերի աներում կենտրոն համար, և խոճալի Հայ ընտանիքը իւր բարոյական և նիւթական գոյութիւնով զոհվում է Տաճկի ազգերի (զինուոր) լրբութիւններին:

Ճանապարհորդելով այդ կողմերը, ամէն տեղ հանդիպում եմ վանքերի, այդ վանքերը, կրօնական ուղղութիւնը, և կղերի քարոզները, թէ «այդ երեսից դարկեն ձախը դարձրու» ունեցան այն վնասակար հետեանքը, որ խնցիկն Հայից նորա քաջութիւնը, որը սառեցրին նորա երակներում վնասութեան արեւուն, և նա եղաւ ստորկա... Իսկ վայրենի Քուրդը փոխանակ վանքերի, լեռնային անմատչելի տեղերում շինեց իւրեան մտրոցներ, և վտանգի միջոցներում նա կարողացաւ իւր գլուխը դնել պահել թշնամու օրից, և մնաց միշտ ազատ:

Արդարև Հայերը այս կողմերում, որպէս յիշեցիք մեր առաջին համարում, պահպանել են փոքր ի շատ իւրեանց քաջաշնական յատկութիւնները, բայց հանապազ ենթարկուելով աւելի զորեղ ճնշմանը, նոցա զրուցիւնը դարձեալ նախանձելի չէ:

Նոցա բնակութիւնները գիւղաբնակներում չեն որոշվում անասունների որջերից: Եւ ծայրայեղ աղքատութիւնը մաշում է նորանց:

Միակ պարծանքը նոցա հայրենի ժառանգութեան մնացել են հոյակապ եկեղեցիքը և վանքերը Բայց ժամանակի հոսանքը, թշնամու բարբարոսական ձեռք շատ տեղ թողել է նոցա կիսաւեր վաճառակները միայն:

Քուրդերը այս կողմերում մինչ այն աստիճան բռնացած են, որ Տաճկաստանի կառավարութիւնը շատ անգամ դժուարանում է պատժել նորանց իւրեանց անկարգութիւնների համար: Աւաճիս ասորացի կը բերեմ մի փաստ:

Գավառի կողմերում, մի գիւղում գտանվում էր հոյակապ հին վանք, որ պատկանում էր նետտուրական Ասորիներին: Վանքի շքեղ և պատկառելի կիրառութեամբ չարժում է տեղային Շէյխի (Քուրդերի հոգեւորական գլխավոր) չար նախանձը, որ մտադիր է լինում անհետացնել այդ քրիստոնէական սրբարանը:

Միւսուսանք ժողովուրդը, որոց համար Շէյխի խօսքը վեր էր Աստուծոյ պատգամից, փութով կատարում են նորա հրամանը, բոլորովին հինապատակ անելով վանքը: Նոքա քանդում են և գերդեմները վանքի բակում, որոց մէջ թաղուած էին նետտուրականների Եպիսկոպոսներ: Նմանեցաւ ների դուրս բերուած դագաղները դառնում են խաղալի մոլեռանդանձ ամբոյի կատաղութեանը: Այդ դագաղների մի քանիսի մէջ յայտնվում է սուրբ գրքի հասարկը, Ասորոց հին լեզուով մագաղթի վերայ գրուած: Որք դրում են լինում հանգուցեալ եկեղեցականի սրտի վերայ:

Այդ անցքը Բաղդադու, ազգաւ Ասորի Անգլիացւոց Կոնսուլի միջնորդութեամբ հաղորդվում է Պարսի Անգլիացւոց դեսպանատանը, և անմիջապէս Բարձրագոյն դրանը: Բայց կառավարութիւնը ի նկատի ունելով չը զրգուել Քուրդերի ապստամբութիւնը, Շէյխը մնում է բոլորովին անպատիժ: Այդ վիճակի մէջ են քրիստոնէայք Քուրդերի և Տաճկիները ձեռքում, սկսեալ Պարսկաստանի

սահմանից, մինչև Բաղդադ, առաւելագէս վանայ և Տարոնայ նահանգում, Բաղէշի և Մշու կողմերում: Նոցա եկեղեցիների և ընտանիքի պղծութիւնը, կայքի յափշտակութիւնը, սպանութիւնը, մի սովորական երեսիթ է, որը պատահում են յաճախ:

Գոցա մասին եւ մանրամասնաբար կը հաղորդեմ քեզ իմ Պարսկաստանի ուղևորութիւնը վերջանալէն յետոյ:

Ի Ա Ռ Ն Լ ՈՒ Ի Ե Բ

Բաղնի գլխութեան մէջ վերջին Ֆրանս-գերմանական պատերազմից յետոյ, տղամարդիկների ֆրակ և սաստիկ հալածանքին է ենթարկվել, որպէս Ֆրանսիական զգեստ: Մինչև անգամ պաշտօնական տեղերում և տօնախմբութիւնների մէջ ֆրակ չեն կամեում հագնել:

Շվէյցարիայում կան 25 հրապարակական գրատուններ որոց գրքերի թիւը միասին հաւասար է 420,000 հատորների: Բացի սորանից դպրոցների և գիւղական ուսումնարանների գրատունները ունեն մինչև 690,000 հատոր: Յիւրիւր գրադարանը 100,000 հատոր ունի, Բաղէշից 64,000:

Երաք. ԵՖՃ. Լրագիրը պատմում է, թէ Պետերբուրգի գաւառի մի գիւղում շինականները երկու տարի է որ ճարտութիւնից ազատվելու համար վրձարել են պահանջած վարձը, բայց պ. հաշտարար միջնորդը չէ յայտնում նոցա գործի հետեանքը և խեղճ շինականները շարունակում են վճարել իրանց հարկը իրանց հին տիրօջը (պօմէշիկիւն):

Ինչպէս յայտնի է Ֆրանսիացիները շատ են սիրում մնամարտութիւն դուրս գալ: Հին Ֆրանսիացի հեղինակ Վոնտէյն ասում էր. «Ուղարկեցէք երեք Ֆրանսիացի Աֆրիկայի մի անասպատը և մի ամսից յետոյ նոքա տնպատճառ միմեանց հետ կը կռւին»:—Նորբում մի Անգլիացի մի նամակ է տպել, «La Liberté» Լրագրում, որտեղ յիշելով Ֆրանսիացիների յատկութիւն մնամարտելու, առաջարկում է իւրաքանչիւր կուռղինից մնամարտութեան համար պահանջել 1000 ֆրանկ և վրկաներից 500 ֆրանկ հարկատուութիւն: Անաչէս որ իւրաքանչիւր մնամարտութեան ֆրանսիական տէրութեանը կը տայ 3000 ֆրանկ եկամուտը, որ կարող է գործ դրած լինել Գերմանացիներին երկիրը աղատելու համար:

Journal du Bosphore Լրագիրը հաղորդում է որ Կ. Պօլսի մի թուրք աշուճական Հասիմ-փաշայ հեղինակից նորբումս մի օպէրա «Մահնտ և նորա հետեանքը» անունով: Սա առաջին անգամն է, որ թուրքերէն լեզուով գրվում է օպերա:

Ֆրանսիական Constitutionnel Լրագիրը տըպում է յետագայ թուանշանները: Նխախտի հակառակորդները, ասում է Լրագիրը, հաւատացնում են որ քանի տարածվում է այդ նիւթի գործածութիւնը, այնքան աւելանում է խելագարվածների թիւը: Գործածութեան անկը յայտնվում է հարկատուութեան աճմամբ: 1818—1830 ծխախոտի վերա հարկը տալիս էր 8 միլիոն ֆր.— և խելագարվածների թիւը 8,000 էր: 1838 թ. ծխախոտի վերա հարկը տալիս էր 30 միլիոն ֆր.— խելագարվածների թիւը 10,000 էր: 1842 թ. հարկը 80 միլիոն.— խելագարվածները 15,000: 1852 թ. հարկը 120 միլիոն.— 22,000 խելագարված: 1862 ծխախոտը տուեց 180 միլիոն ֆրանկ.— և խելագարվածների թիւը աճեց մինչև 44,000: Բայց Լրագիրը կարծում է, թէ կան և ուրիշ պատճառներ, որոնց թուում և արազի գործածութիւնը աճեցնում են խելագարութեան առիթները և չէ կարելի միայն ծխախոտին վերաբերել բոլոր ազդեցութիւնը:

Իսկոյն ստացանք Շա մախուց մի տիրակալ լուր: Յուլիսի 20-ին երկրաշարժի երկու հարուած պատահեցաւ, մինը 5/6 ժամին կէսօրից յետոյ, իսկ երկրորդը 8 1/2 ժամին երեկոյցան: Միւս օր, ամսի 21-ին 1 1/2 ժամին կէսօրին կրկնվեցաւ արժը: Երբ ժը սաստիկ էր և երկար տեւեց, հարուածելով Արևելքից Արևմուտք: Թէև շարժը սաստիկ էր բայց համահաւասար, ու զէպի վեր խիլի չունէր, եթէ ոչ էլի մեծ աւերածքներ կը պատճառէր: Մանր շարժեր ամսի 20-ից գրեթէ անընդհատ են կրկնվում:

Մի ս ի ս ա լ
Մշակի № 26 համարում Ռեմիոյ նամակի մէջ, ներգամը—գօվայ, բառը պէտք է կարգաւ, նիլգամուլ-Մուլը:

Ս.ՈՒԵԻՏԻՏԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱՆ ԳՐՈՒԹԻՒՆ

Թիֆլիսի Վ.Ա.ՃԱՍ.Ս.Ն.ՈՅՑ

(յուլիսի 27-ին):

ՌՍԿԻՆ, (պօլուսկայէրիւս)	6	10	կ.
ՓՈՒՍՆԱԿԱԳԻՐ (բարաթ) Պօլս.	6	75	»
ՎՏարիք (լիրա Օսմանեան)	5	40	»
ԲԱՄԲԱԿԸ Երևանու.	5	40	»
Ամերիկայի սերմից.	6	—	»
ԹԱՄԲԱԿՈՒ Տրայիզոնի անքօք	11	—	»
ՇԱՔԱՐԱՐՈՒ Բօի (Բրոցկու)	8	45	»
Միս տեսակը	5	30	»
Ղազարանիցու տրանցիդ.	8	75	»
մաքը վճարած	8	85	»
ՇԱՔԱՐԱՐԱՆԱԳՐ Բօի	7	60	»
ԲՈՒՐԻՐԸ Թուշի	8	—	»
Թարեմաթի	5	25	»
ՂԱՀՎԱ Լիվանի լաւ.	13	—	»
Մարտիկայի, ցածրը	12	—	»
Մօկօ, շատ լաւ	14	—	»
ՊԳՊԵՐԸ	11	50	»
ԵՐԿԱՍ	3	50	»
ՄՈՄ	11	80	»
ԱՆԻՐԸ կրուպուսակայ Ռուսաստանի բերքը փութը	3	60	»
ԱՆԻՐԸ կրուպուսակայ Արմիւրգեանի տեղական վաղացից (Գեանջայում)	№ 1 փութ	3	20
»	№ 2	2	40
»	№ 3	2	10
ԱՆԻՐԸ Գեանջու հասարակ	1	50	»
»	Շորադեալու	1	40

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻ Վ.Ա.ՃԱՍ.Ս.Ն.ՈՅՑ
(յուլիսի 14-ին)
ԼՕՆԳՕՆ.—մի ուրբի ամէ 32% պէնս (փոխանակ 40 պէնս):
ՓԱՐԻՋ.—մի ուրբի ամէ 34 1/2 սանախ (փոխանակ 40 սանախ):
Առաջին ներքին 5% փոխառութեան տոմսակ 152
Երկրորդ 153

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Մամուլի տակից դուրս եկաւ «Մանկական աշխարհի» երկրորդ Հատորը թարգմանութիւն պ. Կամասար Տէր-Գալթեանցի: Այս գիրքս յարմար ընթերցարան է Գպրոցներէ Համար: Գինն է 80 կոպ. իսկ ճանապարհի ծախքով մէկ ուրբի: Կարելի է ստանալ Ստաւրապօլի Հայոց ուսումնարանի Հոգաբարձութիւնից, կանխիկ ուղարկելով դրամն և Տրիփլիսում պ. Վարդանեանի և ընկ. գրավաճառանոցումը:

Յանկացողները դաս տալ Ախալցխայի Կարապետեան Հոգևոր Ուսումնարանում և Եղիսաբեթեան օրիորդական ուսումնարանում հետեւեալ առարկաները՝ թուաբանութիւն, ընդհանուր և ազգային պատմութիւն, բնական պատմութիւն, գծագրութիւն (черчение) և Հաշտատումար կարող են տեսնուել Թիֆլիզում նոյն ուսումնարանների հոգաբարձու պ. Կարապետ Մուլթաֆեանցի հետ, որից կիմանան պայմանները: